दशक्रोशइतिसम्यंतं इतोमदाश्रयात् ॥२८॥२९॥ यावता यदा शृंगाण्यवेक्षते तदेतिशेषः ॥ समाधत्ते मनसाकर्तुमाशास्ते ॥३०॥ तदुपपादयति ॥ ऋषयइति ॥ बहुदिन मृतनृकपालवत् शुक्लशिरस्तेनसह तेनविद्यमानेनोपलक्षितास्तपसाशरदांशतं विहृत्य अतिवार्धकेपि तपसाक्रीडित्वा दिवं स्वर्गमारूढाः केचित्तुकपालशिरसेति शरीरो पलक्षणं सशरीराःस्वर्गंगताइत्याहुः तन्न ॥ धर्मपुत्रादीनामपि कियद्दूरमेव धर्मवैभवदर्शनायैतच्छरीरेणगमनं ततस्तन्निरासपूर्वकमेव स्वर्गगमनश्रवणात् इतिकतकः ॥३१॥

दशक्रोशइतस्तातगिरिर्यस्मिन्निवत्स्यसि ॥ महर्षिसेवितःपुण्यःपर्वतःशुभदर्शनः ॥ २८ ॥ गोलांगूलानुचरितोवानरर्क्षनिषेवितः ॥ चित्रकूटइतिख्यातोगंधमादनसन्निभः ॥ २९ ॥ यावताचित्रकूटस्यनरःशृंगाण्यवेक्षते ॥ कल्याणानिसमाधत्तेनमोहेकुरुतेमनः ॥ ३० ॥ ऋषयस्तत्रबहवोविहृत्यशरदांशतं ॥ तपसादिवमारूढाःकपालशिरसासह ॥ ३१ ॥ प्रविविक्तमहंमन्येतंवासंभवतःसुखं ॥ इहवावनवासायवसराममयासह ॥ ३२ ॥ सरामंसर्वकामैस्तंभरद्वाजःप्रियातिथिं ॥ सभार्यंसहचभ्रात्राप्रतिजग्राहहर्षयन् ॥ ३३ ॥ तस्यप्रयागेरामस्यतंमहर्षिमुपेयुषः ॥ प्रपन्नारजनीपुण्याचित्राःकथयतःकथाः ॥ ३४ ॥ सीतातृतीयःकाकुत्स्थःपरिश्रांतःसुखोचितः ॥ भरद्वाजाश्रमेरम्येतांरात्रिमवसत्सुखं ॥ ३५ ॥ प्रभातायांतुशर्वर्यांभरद्वाजमुपागमत् ॥ उवाचनरशार्दूलोमुनिंज्वलिततेजसं ॥ ३६ ॥ शर्वरींभगवन्नद्यसत्यशीलतवाश्रमे ॥ उषितास्मोहवसतिमनुजानातुनोभवान् ॥ ३७ ॥ रात्र्यांतुतस्यांव्युष्टायांभरद्वाजोब्रवीदिदं ॥ मधुमूलफलोपेतंचित्रकूटंव्रजेतिह ॥ ३८ ॥ वासमौपयिकंमन्येतवराममहाबल ॥ नानानगगणोपेतःकिन्नरोरगसेवितः ॥ ३९ ॥

वनवासाय वनवासनियमसिद्धये इहवेतिशिष्टाचारमात्रं ॥ ३२ ॥ रामं तद्रजन्यांतत्रवसंतं प्रतिजग्राह ॥ अतिथियोग्यसत्कारैर्वशीकृतवान् ॥ ३३ ॥ रजनी प्रपन्ना प्राप्ता ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इहाश्रमे शर्वरीमुषितास्म अहअथेत्यर्थे वसतिं गंतव्यां चित्रकूटरूपां तद्गमनं प्रत्यनुजानातु ॥३७॥ भरद्वाजः तथारामेणप्रार्थितइतिशेषः॥ व्रजइत्यनुजगावितिशेषः ॥ ३८ ॥ औपयिकमुचितं नगाः वृक्षाः ॥ ३९ ॥